

DIN NÄSTA

En tidning från Räddningsmissionen | Nummer 1, 2026

"Här fanns människor som brydde sig på riktigt om hur jag mådde."

Möt Cecilia som berättar hur livet vänt efter många år av missbruk och ohälsa.

"Det är dags att tänka på mig själv. Jag simmar för min hälsa, för min son, och för mig."

Mammor delar med sig av erfarenheter från vår simskola för vuxna.

"För de allra flesta innebär en egen lägenhet en möjlighet att börja återhämta sig."

Bostad Först som en startpunkt och en vändpunkt.

Ett värdigt liv för alla!

Vår vision utgår från tanken om att varje människa är unik och oändligt värdefull. Därför försöker vi alltid, var vi än finns, att skapa goda gemenskaper där varje människa kan känna sig älskad och uppskattad.

I detta nummer

Ledare Emil Mattsson	3
Reportage Simskolan skapar gemenskap och självförtroende..	4
Reportage Cecilia ser ljust på livet efter många mörka år.....	6
Aktuellt	10
Krönika Eva Erlandsson	11
Reportage Bostad Först - ett eget hem som startpunkt.....	12
Tack företagsvänner!	14

Bli månadsgivare!

Genom att bli månadsgivare ser du till att största möjliga del av din gåva går direkt till vårt sociala arbete. Läs mer och anmäl dig som månadsgivare på raddningsmissionen.se/manadsgivare

Ett samhälle som möts i ögonhöjd

Jag älskar tanken på att bo i ett levande grannskap. Där man knackar på granndörren och frågar om man kan låna ett par ägg i stället för att ta den långa promenaden till Hemköp. Där barnen springer ut och in mellan lägenheter och radhus. Där man samlas för spontana grillfester under de första ljumna försommarkvällarna. Där man delar liv med människor man egentligen inte har mer gemensamt med än att man råkar bo på samma jordplätt.

Mitt dilemma är att jag älskar tanken mer än jag förmår leva den.

Jag jobbar ofta för länge på kvällarna och är ganska bekväm. När jag kommer hem drar jag mig gärna in i den lilla familjebubblan. Jag hejar glatt på grannarna när vi möts på gården – men jag vet knappt vad de heter, än mindre vilka de är. Skulle jag knacka på en dörr och fråga om jag fick låna några ägg skulle de nog undra vad som hänt.

Jag uppskattar tanken på att umgås med människor som är olika mig själv. I teorin. I praktiken söker jag ofta dem som redan liknar mig själv.

Så ja – kanske är jag en statsindividualist ändå. Begreppet myntades av Lars Trägårdh och Henrik Berggren i boken År svensken människa? Tesen är att vi svenskar ogärna gör oss beroende av varandra. Om vi ska vara beroende, ska det vara av staten och det offentliga, inte av grannar, släkt eller vänner. Vi vill inte ligga någon till last, inte stå i tacksamhetsskuld till någon annan.

Det finns något sympatiskt i detta. Kärlek och vänskap ska vara valda, inte ärvda plikter. Men det finns också en baksida. I ett statsindividualistiskt samhälle blir ensamheten lätt norm. Därför har vi också flest ensamhushåll i hela världen. Att bo tätt inpå andra – att faktiskt behöva dem – kan upplevas som obekvämt, nästan lite kletigt.

Problemet är att denna statsindividualism tjänar oss dåligt i en osäker tid och föränderlig värld.

För just nu lever vi i en värld där krig, klimatförändringar, handelshinder och AI-utveckling kan komma att skapa oss i grunden. Om vårt samhälle utsätts för hårt tryck kommer det inte alltid räcka att vänta på staten. Då blir frågan: har vi några kvar att luta oss mot?

Kanske behöver vi – mot våra instinkter – göra oss mer beroende av varandra. Organisera oss i gamla och nya föreningar, nätverk och församlingar. Lära oss att lösa problem tillsammans. Inte som ett nostalgiskt projekt, utan som en form av civil beredskap.

I januari var jag i London och besökte flera civilsamhällesorganisationer. Där hörde jag ordet *community* så ofta att det nästan tappade sin betydelse. Men bakom ordet fanns något högst verkligt. För många briter är det självklart att engagera sig ideellt i sitt community, i området där man bor. Civilsamhällets community-arbete utgör grunden för deras samhällskontrakt.

Så kan vårt föreningsliv bli bättre på att stärka platser, inte bara enskilda individer? Kan kommuner och myndigheter visa större tillit till civilsamhället som medskapare, inte bara utförare? Kan vi själva ta ett steg närmare varandra?

Kanske börjar det inte med stora reformer, utan med något så banalt som ett hej.

I Göteborg uppmanade Bostadsbolaget sina hyresgäster just det, att börja hälsa på varandra. Det låter nästan löjligt enkelt. Men kanske är det så gemenskap alltid börjar. Inte med programförklaringar, utan med ögonkontakt. Inte med stora ord om samhällskontrakt, utan med ett nick och ett leende. Eller som vi på Räddningsmissionen strävar efter – att mötas i ögonhöjd.

Och en dag kanske det till och med går att låna ett ägg.

Några av simskoledeltagarna tillsammans med Räddningsmissionens samordnare Jennifer och Ida.

TEXT: JOCKE LUNDELL / FOTO: JULIA STENLUND

”Nu är jag självsäker – jag vet att jag kommer lära mig simma.”

Att kunna simma är något som många tar för givet. Men för vissa är simning något som länge varit otillgängligt, något man aldrig fått lära sig. Under 2025 har ett samarbete mellan Räddningsmissionen, Svenska Livräddningssällskapet Göteborg och Socialförvaltningen Sydväst gjort det möjligt för mammor i sydvästra Göteborg att ta sina första simtag.

– Det känns fantastiskt bra att få vara med och göra detta möjligt, säger Jennifer Yee och Ida Hillgren på Räddningsmissionen som fungerar som samordnare för simskolan.

En av kvinnorna som deltagit i simskolan är Nasteho. För henne var simningen från början något främmande. Hon skrattar när hon berättar att det enda vatten hon brukade vara i var duschen. Men idag simmar hon ryggsim med självsäkerhet och har till och med börjat lära sina barn.

– Jag hoppade i poolen och helt plötsligt var den 50 minuter långa lektionen slut – jag ville inte gå hem, säger hon med ett leende.

Wafa, en annan deltagare, berättar att hon tidigare bara satt vid kanten när hon

tog med sin son till badhuset.

– Mamma, alla andra simmar med sina barn – men inte du, sa han.

Det blev en vändpunkt. Wafa har kämpat med vattenrädsla, men också med att prioritera sig själv.

– Jag har fött barn, uppfostrat barn, lagat mat, tvättat, diskat – men aldrig tänkt på mig själv. Jag simmar för min hälsa, för min son, och för mig.

Jennifer berättar att simskolan är ett bra exempel på när föräldra-engagemanget blir omsatt i praktiken.

– Det här är resultatet av starka relationer, tillit och en fin gemenskap. Vi har hört mammorna berätta att de vill lära sig simma för att känna sig trygga som föräldrar när de tar med sina barn till stranden eller simhallen. Nu har vi, tillsammans med Svenska Livräddningssällskapet Göteborg och socialförvaltningen Sydväst, gjort det möjligt. För mig är det en av de stora styrkorna med att arbeta idéburet – att få följa målgruppen över tid, lyssna in deras behov och sedan skapa och

”
Det är dags
att tänka
på mig själv.
Jag simmar för
min hälsa,
för min son,
och för mig.

forma verksamhet utifrån det vi faktiskt ser och hör.

En annan av mammorna som tagit sina första simtag är Sai Suma. Hon beskriver sin resa som en kamp mot rädsla.

– När jag var i vatten kändes det som att jag skulle dö, säger hon.

Men med stöd från simlärarna och andra deltagare har hon lärt sig att känna sig trygg.

– Nu är jag självsäker – jag vet att jag kommer att lära mig simma.

Livräddande kunskap

För Sai Suma har simningen varit en fråga om överlevnad och en kunskap som kan rädda liv, men också en väg till gemenskap med sina döttrar som älskar att bada.

– Att gå från att inte kunna någonting och vara så rädd som jag var, till att ta några simtag, det är stort.

Israa berättar att både hennes syster, bror och hennes barn kan simma och att hon längtar efter att kunna åka till havet och simma tillsammans med dem. Självt fick hon aldrig chansen att lära sig att simma som barn.

– I mitt hemland fanns det inte simskola för kvinnor, säger hon. Min syster går på simskola nu, men det är dyrt och långt bort. Jag har aldrig haft råd eller tid.

Israa berättar att hon från början inte vågade släppa flythjälpmedlen.

– Jag behövde hela tiden ha en lärare bredvid mig.

Nu simmar hon utan hjälp – och inspirerar andra mammor.

– Man måste tro på sig själv och tänka att man kan, säger hon.

Mammorna lyfter fram hur viktigt det varit att ha någon som följer dem under resan. Ida och Jennifer har blivit en symbol för trygghet och uppmuntran.

– När Ida kommer till simskolan känns det som att hon är vår mamma som sitter vid sidan av och tittar på sina barn, säger Wafa och det är tydligt att närvaron och engagemanget från samordnare och simlärare har gjort stor skillnad.

Jennifer och Ida är imponerade av hur deltagarna har utvecklats under simskolans gång.

– Deltagarna vittnar om kämparglöd och mod att utmana rädslor. Och om att ta plats, både i vattnet och i livet, säger Jennifer.

Att bryta tabun och våga testa nytt

Kan man simma när man har mens?

Det är ett samtal som brukar dyka upp i början av varje simkurs. Nasteho fick tips om att använda menstruosor och nu vill hon ge tipset vidare till andra mammor och tjejer.

– Jag har till och med spelat in en video där jag visar att vattnet inte blir rött – trots detta har vissa svårt att tro på mig!

Nasteho har blivit en förebild som vågar prata om det som många tycker är skämmigt.

– Det är inte bara mammor – det är också tjejer som kommer att få mens. De måste veta att de kan simma ändå. Om dom missar två simlektioner i skolan så kanske dom inte får betyg så detta är viktigt att prata om.

Mammorna hoppas att det ska samordnas fler simkurser framöver.

– Gratis simskola finns inte på många ställen. Om du får chansen – ta den! säger Sai.

De önskar bättre tillgång till simhallar så att fler kvinnor får möjlighet att delta.

– Tidigare satt jag på en filt vid havet medan mina systrar tog hand om barnen. Nu behöver jag inte det längre – jag kan simma med dem själv. Jag är tacksam för det, avslutar Nahesto.

TEXT: JOCKE LUNDELL / FOTO: JULIA STENLUND

”Det här är så mycket bättre än vad jag någonsin kunnat föreställa mig!”

– Det här är en etta men den är som ett slott, säger Cecilia Nilsson och skrattar. Hon har nyligen fått en egen lägenhet efter ett liv fyllt av missbruk, ohälsa och hemlöshet. Hon stortrivs i sitt nya, egna hem och är tacksam för det stöd hon fått från bland annat Räddningsmissionen.

När vi kommer till Cecilia är kaffe, bulle och kakor framdukade på köksbordet i det lilla köket. Cecilia har nyligen fått en egen lägenhet via Bostad Först (läs mer om Bostad Först på sidan 12) och hon är uppenbart nöjd med den.

– Det här är en etta men den är som ett slott, säger hon och skrattar. Det här är så mycket bättre än vad jag någonsin hade kunnat föreställa mig.

Mellan klunkarna och tuggorna berättar Cecilia om sitt liv. Ett liv kantat av ohälsa och missbruk, men som nu fylls med olika typer av gemenskaper, volontäruppdrag och egen tid i lägenheten.

– All mat jag lagar här blir det godaste jag någonsin ätit. Till och med när jag bara kokar broccoli, säger hon och skrattar med hela ansiktet.

Började missbruka i tonåren

Skrattet är alltid nära tillhands för Cecilia, men när hon berättar om sitt liv är hon märkbart allvarlig och stadig i rösten.

– Jag började med alkohol och droger i tonåren. Sedan fortsatte jag att missbruka i omgångar, berättar hon.

Under en period kom Cecilia ifrån missbruket och jobbade på sin pappas mack, utbildade sig till lärare och fick barn. Men efter en ADHD-diagnos började hon missbruka mediciner.

– Kroppen känner ju ingen skillnad på om drogerna kommer från en läkare eller en langare, säger hon allvarligt. Kroppen vet inget om recept eller lagliga mediciner. Den reagerar ju som den gör oavsett.

Cecilia fortsatte att självmedicinera och hade flera jobb samtidigt.

– Det var kaos. En dag kom jag inte ur sängen, jag var helt fast i missbruk. Det resulterade i att Cecilia blev hemlös.

– Det höll inte, skulderna växte och jag var helt nerknarkad.

Ett och ett halvt år i Afrika

När Cecilias yngsta sons pappa gick bort åkte hon till Gambia i Afrika. Hon bodde där i ungefär ett och ett halvt år och bröt då med alla sina kontakter i Sverige.

– Under den tiden brände jag alla mina broar och tappade kontakten med min familj.

Cecilia återvände hem i mellan-dagarna 2023.

– Det var 28 grader kallt, jag vägde 62 kilo och kom till Centralstationen i tunna sommarkläder med 34 kronor på kontot. Jag trodde att mina barn skulle stå där och hälsa mig välkommen med ballonger och fanfarer. Men de ville inte ha någonting med mig att göra, säger hon och ler snett.

Hon berättar att livet som hemlös kvinna är extra tufft.

– Man är enormt utsatt som hemlös när man är kvinna. Får man inte rätt hjälp är det lätt att man istället hamnar

hemma hos någon kille som inte är schysst eller hos vänner som erbjuder mer droger. Eller så drar man runt på stan och blir utnyttjad på olika sätt. Jag kände också att jag svikit mina barn och i och med det förbrukat min rätt att vara kvinna, säger Cecilia allvarligt.

Vändpunkten i Cecilias liv kom när hon hittade till Stadsmissionens mötesplats i Johanneskyrkan och fick hjälp med mat och kläder. Hon fick bo hos en vän och på olika boenden, men var också hemlös under en period. Så småningom fick hon hjälp att förstå att hon var fast i ett drogmissbruk.

”
Man är enormt utsatt som hemlös när man är kvinna.

– Jag fick mycket stöd hos olika hjälporganisationer. Spenderade bland annat en sommar hos Länkarna på Hönö. Sakta gick det upp för mig hur jag levt mitt liv, men också att det fanns en lösning.

”Räddningsmissionens boende som balsam för själen”

Första kontakten med Räddningsmissionen fick Cecilia när hon erbjöds en lägenhet på Boende Vasa, Räddningsmissionens jourboende för människor i missbruk och samsjuklighet (flera sjukdomar samtidigt).

– Det var fantastiskt att få komma dit, säger Cecilia entusiastiskt. Där var det fokus på att vårda min nykterhet och jag mötte en medmänsklighet som jag knappt upplevt någon annanstans. Här fanns människor som brydde sig

på riktigt om hur jag mådde.

Cecilia bodde ett drygt år på Boende Vasa. En tid som betydde mycket för henne.

– Det var som balsam för själen. En trygg plats med väldigt fin personal. Så det var faktiskt lite läskigt att flytta därifrån.

Lite kontakt har hon fortfarande med Räddningsmissionen.

– Varje tisdag är jag med i ett projekt som heter Forza. Där träffas några konstintresserade människor och målar och skapar konst på olika sätt. Det är härliga stunder!

Cecilia lever ett aktivt liv och är engagerad i flera föreningar och församlingar.

– Jag är volontär på Café Trappa Ner och i Saronkyrkan ibland. På fredagar åker jag till Öckerö och deltar i Hela Människans arbete. Jag är med i deras kör ”Hjärtats röst” som övar där. Det är helt underbart!

Sedan den 12 januari 2024 är Cecilia helt drogfri. Hon har också blivit kristen och menar att tron på Gud hjälpt henne få ordning på sitt liv.

– Gud var den som fick mig att komma hem. När jag var i Afrika fick jag en vision om att någon sa: Var ärlig och be om hjälp, det leder dig till ljuset. Eller fortsatt som du gör och dö. Nu bor Gud i mitt hjärta och följer mig varje dag, överallt, säger Cecilia och ler stort och fingrar på korset som hon har runt halsen.

Varje tisdag är Cecilia med i ett projekt som heter Forza. Där träffas några konstintresserade människor och målar och skapar konst på olika sätt.

Var med och stötta vårt sociala arbete!

Din gåva förändrar liv.

Swisha en gåva till **900 44 41** eller använd swish-appen och skanna QR-koden. Tack för ditt bidrag!

Stortrivs med livet i lägenheten

Cecilia har bara bott några månader i sin lägenhet men det är tydligt att hon stortrivs.

– Den är verkligen helt perfekt. Läget är perfekt, det är ett fint område och lagom långt till stan och olika hållplatser. Nära till olika kyrkor också, säger Cecilia och räknar upp 4-5 kyrkor i närheten.

”

**Jag vill visa
att det finns
en lösning, hur
mörkt det än
ser ut. Att hjälpa
människor att ta
första steget.**

Under intervjun har Cecilia sitt bubblande smittande skratt alltid nära tillhands. Även när hon berättar om tuffa perioder i sitt liv. Hon kämpar med sin ekonomi, men får hjälp med skuldsanering och har så hon klarar sig. Nu vill hon hjälpa andra människor som är i samma situationen som hon varit i.

– Det har Gud sagt att jag ska göra. Jag vill visa att det finns en lösning, hur mörkt det än ser ut. Att hjälpa människor att ta första steget. Att kunna vara en medmänniska.

- Läget är perfekt, det är ett fint område och lagom långt till stan och olika hållplatser, säger Cecilia om sin lägenhet.

AKTUELLT

Räddningsmissionens Öppenvårdscenter

Vårt öppenvårdscenter erbjuder ett friskvårds- och tolvstegsbaserat öppenvårdsprogram där varje klient tillsammans med behandlingsteamet utformar en gemensam behandlingsplan med tydliga mål för träning, drogfrihet, psykisk hälsa, socialt nätverk, arbete och boende.

Engagera dig som volontär hos oss!

Längtar du efter nya rutiner, erfarenheter och upplevelser? Då kanske du ska bli volontär hos oss på Räddningsmissionen? När du engagerar dig ideellt bidrar du med värdefull kunskap, erfarenhet och tid för människor i utsatthet i Göteborg. Varmt välkommen!

Läs mer på raddningsmissionen.se/volontar

Bli behandlingsfamilj!

I en behandlingsfamilj kombineras tryggheten och stabiliteten i ett familjehem med strukturerad behandlingsinsats och ett nära professionellt stöd. Här arbetar vi i team: ungdomsbehandlare, familjehemskonsulent, samordnare och familjehem.

Läs mer på raddningsmissionen.se/familjehem/behandlingsfamilj

En annan Håkan

– filmen om Håkan Hägg

Efter att ha varit ett bejublat förband på Håkan Hellströms utsålda Ullevi-spelningar förra sommaren, kommer nu filmen om Håkan Hägg, som sjungit på Göteborgs gator i över 40 år. Håkan är också ett bekant ansikte på Räddningsmissionens frukostcafé och sjunger ofta på våra soppmässor och i andra sammanhang tillsammans med Räddningsmissionens pastor Eva Erlandsson.

Filmen är gjord av dokumentärfilmaren Joel Segerdahl och har premiär den 24 mars på Bio Roy i Göteborg.

Läs mer och boka biljetter på bioroy.se

Eva Erlandsson

Pastor och verksamhetsledare för Gatukyrkan

Medmänniskor

I Jesu namn, Amen.

R är orolig, men ber. Han hoppar in och jag startar bilen. Min pastorsskjorta är på. Mot återvändarsamtal hos Migrationsverket.

R tvekade länge. Skulle han utebli? Men det har gått bra tidigare. Kanske är det ändå bäst att samarbeta?

Handläggaren är vänlig. Lyssnar och informerar. I en bisats hör jag något om enligt dagens politik. Kanske jag inbillar mig, men jag får intrycket att han hade önskat något annat.

R ställer frågor. Landet han har pass till = döden. Kan han få hjälp att komma till något av grannländerna? Jaså, inte.

Hans barn går sedan länge i svensk skola. Familjen är kristen sedan 8 år. Inte för att få uppehållstillstånd utan för att de mött Jesus och hans lärjungar. Det var inte därför de flydde men nu innebär det ytterligare hot.

Samtalet är artigt. Samtidigt fullt av kontrollerad panik. Kan man känna så?

Jag kan inte ändra beslut, säger handläggaren, men jag vill försöka vara ett stöd. Presentera lagen och hur det är tänkt att gå till.

Du är den bästa handläggare jag mött, säger R.

Någon som inte behandlar mig som en kriminell.

På vägen hem i bilen. Viss lättnad. R har fått några veckors respit.

Jag undrar vart vi kan ta vägen, säger han. Jag är en duktig ingenjör, har alla papper. Var släpps vi in? Och resekostnaderna? Jag tror ändå att Jesus kommer att hjälpa mig.

Senare på dagen möter jag J. Hon gråter och ber till Gud varje gång vi ses. Efter många år i Sverige är hon fortfarande trasig. Med sin dotter flydde hon från ett krig. Sonen, som bara var ett spädbarn, hade dödats inför hennes ögon. J är analfabet, har nog aldrig varit ekonomiskt lönsam för Sverige. Men hon är en levande människa, en av Gud skapad och älskad medmänniska.

Om många år kommer våra barnbarn läsa om den här tiden. Och förvånas. Den tid då svensk riksdag tvingade människor att lämna Sverige även om de riskerade dödsstraff och förföljelse. Den tid då solidaritet och barmhärtighet formulerades som något man behövde förtjäna. Att till och med de som kallade sig kristna ibland sa så. Samtidigt oroade man sig för sjunkande födelsetal och hur framtidens välfärd skulle kunna upprätthållas.

Så omänskligt och osmart, kommer de säga till varandra.

TEXT: JOCKE LUNDELL / FOTO: JULIA STENLUND

”Det här är min borg och min trygghet!”

Bostad Först – ett hem som startpunkt och vändpunkt

Bostad Först utgår från att ett tryggt, eget hem är grunden för att livet ska fungera och en förutsättning för att man ska kunna ta itu med andra problem, som exempelvis missbruk eller psykisk ohälsa. Med ett tryggt hem kan vardagen stabiliseras och vägen mot bättre hälsa, gemenskap och självständighet börja.

– Det här är min borg och min trygghet, säger Lena som fått en egen lägenhet genom Räddningsmissionens Bostad Först-program.

Bostad Först-metoden bygger på principen att den som lever i hemlöshet först erbjuds en permanent bostad – utan krav på exempelvis behandling eller nykterhet – och med hjälp av individuellt anpassat stöd utvecklar mål och framtidsplaner.

Lena (som egentligen heter något annat) är en av dem som fått en egen lägenhet genom Räddningsmissionens Bostad Först-program. Detta efter ett liv med drogmissbruk och hemlöshet där hon tillbringat många nätter på gatorna i Göteborg. Hon har bott i lägenheten i ca ett halvår och är märkbart nöjd och glad.

– Det här är min borg och min trygghet. Det är så skönt att slippa kylan ute. Nu kan jag låsa om mig och bestämma själv vem jag släpper in, säger hon med nöjd röst.

Lena bodde på ett korttidsboende när hon fick reda på att hon fått en egen lägenhet via Bostad Först.

– Jag mådde inte så bra då och hade varit lite obekvämt med personalen. De

sa att det kanske var läge för mig att flytta, säger Lena och skrattar.

Genom Bostad Först får alla hyresgäster också hjälp och stöd av personal utifrån sina styrkor, behov och mål.

– Personalen är i världsklass, på riktigt, menar Lena. De lyssnar på mig och visar respekt. Jag kan ringa när jag är stressad eller behöver hjälp och det är mycket att göra. Det känns så lugnt och skönt och tryggt och stabilt.

”
De lyssnar på mig och visar respekt. Jag kan ringa när jag är stressad eller behöver hjälp och det är mycket att göra.

Lena trivs som bäst med sin lägenhet när hon får stå i köket och laga mat.

– Jag kan stå där timme ut och timme in och laga riktiga långkok med bra råvaror. Mat som kanske tar lite längre tid. Det är bra återhämtning för mig. Och jag kan bestämma vilken TV-kanal jag ska titta på, avslutar Lena.

”
Jag är så tacksam att få vara en del av deltagarnas resa mot att skapa sitt hem.

Hanna Wester
Samordnare Bostad Först

– Det är fantastiskt att få se att Bostad Först-metoden verkligen fungerar, hur den kan ge deltagare utrymme och möjlighet till återhämtning och framtidsplaner. Jag är så tacksam för att jag får vara en del av våra deltagares resa mot att skapa sitt hem, det gläder mig verkligen när de berättar att de nu fått en trygg plats.

Det säger Hanna Wester, som är samordnare på Räddningsmissionens Bostad Först-boende. Flera av deltagarna som Hanna träffar önskar att de hade fått sin Bostad Först-lägenhet tidigare och sluppit perioder av att flytta runt mellan boenden eller leva på gatan.

– Nu har de en trygg plats, med en dörr de kan låsa. De har någonstans att förvara sina saker, utan rädsla för att de ska bli stulna. För de allra flesta innebär

en egen lägenhet en möjlighet att börja återhämta sig. Flera deltagare säger att de har dragit ner på missbruket och att de trivs med att vara hemma, laga mat, ta det lugnt och kolla på tv.

Hanna berättar att deltagarna kan börja drömma om en framtid och ett ”normalt” liv med arbete, kollegor, kanske ett körkort och möjligheten att försörja sig själv.

– En del söker själva hjälp från vården, en del skaffar familj eller partner och gifter sig. En del får möjlighet att ringa sina barn och föräldrar och berätta att ”jag har en egen lägenhet nu, ni behöver inte vara oroliga längre, jag vill gärna bjuda hit er”.

Läs mer om Bostad Först på
raddningsmissionen.se/bostadforst

Var du med under Räddningsmissionens första tid?

Just nu håller vi på att dokumentera vår historia. Och vi behöver din hjälp. Har du berättelser, bilder eller dokument från tiden då Räddningsmissionens arbete formades?

Det kan vara gamla årsredovisningar, tidningen Din Nästa eller bara en spännande historia från tiden på Husargatan eller i Fyrbåksexpressen. Du kanske var volontär, anställd eller på annat sätt minns vår verksamhet.

*Vi vill gärna komma i kontakt med dig.
Hör av dig till:*

Göran Bengtsson
goran.bengtsson@raddningsmissionen.se
073-9014189

Tack till våra företagsvänner!

FRAMTIDSPARTNERS

STRATEGISKA PARTNERS

FÖRETAGSVÄNNER GULD

BRA Bygg • Donsötank Rederi AB • FAB Agency • Furetank Rederi • Husvärden L Larsson Co • Kjellberg & Möller AB
Manifest pr • MediaKonsult • Nils Andréasson Arkitektkontor AB • Sirius Shipping • Tingstad

FÖRETAGSVÄNNER SILVER

Akuro AB • Amring • Coreco AB • Ektank AB • Furetank Rederi AB • Gifico Pelagic Fiskeri AB Ginneton
Jamone Sweden AB • Lundin Revisionsbyrå • Luxlight Scandinavia • Peter Skoglund Assistans AB • Rederi AB Älvtank
Rush Ent. • Scandic Hotels • Soleil AB • Svenska Mässan Gothia Towers AB • Topline AB • Tro och tvivel
Tärntank ship Management AB

FÖRETAGSVÄNNER BRONS

AB Robert Lidbeck & Co • Advise HR AB • Ahlma Fiskeri AB • Astrid Fiske AB • Axxima Ekonomi AB • BJL Consulting
Cuebid AB • DE Advokatbyrå AB • ESS Hotel Group AB • Ferm & Lundberg AB • Fjällmans Begravning AB
Hemköp Vasagatan • IN fastigheter (IN 100 AB) • Lindfors Arkitektkontor • Luxlight Skandinavien AB
Majornas Grafiska • Markera AB • Telenor • Proprius Förvaltning AB • Pump Geoteknik • Revelopment Consulting AB
SecuDimi AB • Signmax AB • Skyltmaxhuset AB • Svenska Orient Linien AB/SOL • Taltrasten AB
Transoft Solutions (Aviation) AB • UEB Fastigheter

FÖRETAGSVÄNNER MATRÄTT

3N Produkter • 7eleven • Ahlströms konditori
Allt färsk bröd i Gbg • Arla • Atria • Aroma Fukt och Grönt
Axfood • Bageri Cum Pane • Bageri Sol • Bakat
BelNordic • Bergstrands • Bic Nordic • Brödernas delikatesser
Cederleufssvenheimers • Cloetta • Conaxess Trade
Convini • Dafgård • Dagab • Dahls • Dalma • Dfds
Didrikssons • Diluca • Direkt chark • Easy Fairs • Essity
Estrella • Eurocash • Fazer • Feldt Fisk och Skaldjur
Flora Food Group • Frigoscandia • Fruktdalen
Fruktpaus • GG Handel i Skara • Gordon Delivery
Gröna Gårdar • Grönsakshallen Sorunda • Hemköp
Innocentdrinks • Klädesholmen • Liba • Lindvalls Chark
Liseberg • Ljusgårdar • Mars Martin & Servera • Matkompaniet
Mhk Foods • MR Cake • Nestlé • Oatly • Orkla care
Orklafoods • Paulig • Polfärskt • Privab Grossisterna
Pågen • Rybrinks • Segers • Snabbgross • Spendrups
Svensk Cater • Sproud • Tempo • Tingstad Papper
Triumfglass • Valuebooster • Varsego • Wernersson Ost
Willys • Åkes Äkta Hönökakor

FÖRETAGSVÄNNER KLÄDRÄTT

Asics • Babyshop • Bubbleroom • Craft
Didriksons • Dr Denim • Ellos • Fila • Ivanhoe
Lager157 • Maxomorra • NA-KD • Nilson group
Nilörgruppen • Nudie Jeans • Sneaky Steve

BLI FÖRETAGSVÄN

Vill ni som företag bidra till social förändring i Göteborg, stärka ert varumärke och skapa engagemang bland medarbetare? Bli företagsvän! Genom att stötta Räddningsmissionen med pengar, varor, kompetens eller tid är ni med och skapar en varmare stad. **Välkommen att kontakta oss!**

Maria Fabiansson
Partneransvarig
maria.fabiansson@raddningsmissionen.se

Jonas Fredriksson
Partneransvarig
jonas.fredriksson@raddningsmissionen.se

Anna Zetterberg
Marknadsföring och partneransvarig
MatRätt/KlädRätt
anna.zetterberg@raddningsmissionen.se

Dagab skänker en lastbil till MatRätt

Strax innan jul överlämnade Dagab en lastbil till MatRätt, Räddningsmissionens sociala mat-butiker som säljer funktionellt livsmedelssvinn och erbjuder arbetsträningsplatser.

Initiativet till detta kom från David Svensson, ortskoordinator och lagerchef i Backa, som såg en möjlighet att underlätta för MatRätt.

”Nu kan vi ta hem mer mat vid varje tur och köra längre sträckor.

- MatRätt hämtar varje dag varor som inte längre kan säljas i våra butiker, ofta på grund av kort datum eller skadade förpackningar, men som fortfarande är fullt användbara. När jag såg deras små lastbilar fyllas snabbt ville jag undersöka möjligheten att skänka en större lastbil. Det skulle både hjälpa MatRätt och samtidigt minska svinnet. Så att kunna skänka den här lastbilen nu känns väldigt roligt!

MatRätt driver tre butiker där människor i ekonomisk utsatthet kan handla mat till reducerat pris. Butikerna säljer varor som annars skulle ha gått till spillo och erbjuder samtidigt arbetsträning för personer som vill närma sig arbetslivet.

Johanna Ålsgård, lager- och logistikchef på MatRätt, är glad för gåvan.

- Det är fantastiskt att få tillgång till en större lastbil. Det gör att vi kan ta hem mer mat vid varje tur och köra längre sträckor. På så sätt kan vi utöka vårt upphämtningsområde och även hämta från platser som tidigare inte varit lönsamma. Vårt samarbete är ett av de mest betydelsefulla och viktiga vi har. Det bidrar till att vi kan driva våra tre butiker och gör att många människor varje dag får med sig mat hem.

MatRätt grundades 2020 och våra tre butiker finns i Flatås Torg, Rannebergen Centrum och på Wieselgrensplatsen.

**”Som hemlös kvinna
blir man illa behandlad.**

Ge en gåva och var med och förändra livet för
någon som lever i utsatthet. Tack för din gåva!

Swish 900 44 41
Bankgiro 900-4441

Räddningsmissionen

